

ІНФОРМАЦІЙНЕ СУСПІЛЬСТВО ЯК ДЖЕРЕЛО СИГНАЛІВ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА

Володимир КРИЖАНІВСЬКИЙ

Здобувач вищої освіти ОС «Магістр»

Спеціальності «Менеджмент»

*Навчально-науковий інститут бізнесу і фінансів
закладу вищої освіти «Подільський державний університет»*

*Науковий керівник: д.е.н. професор, **Оксана БЯЛКОВСЬКА***

Ключові слова: інформаційне суспільство, інформаційні системи, прийняття рішень, інформація, управління.

Почати хочеться з інформації, що на перший погляд, не відноситься до теми. Але попри це вона допоможе збагнути важливість процесів, що відбуваються сьогодні в сфері попиту, управління підприємством, розвитку технологій, управлінні суспільними процесами. Кожен пристрій або гаджет, який має вихід в Інтернет, має унікальну адресу. IP адреса надає можливість приладу передавати і отримувати інформацію через всесвітню мережу. IPv4 має загальну ємність адрес 4 294 967 296. На сьогодні цієї кількості вже не вистачає. Це означає, що кожна адреса генерує якусь інформацію. Кожного року об'єм інформації в світі подвоюється порівняно з усім попереднім періодом. А значить є гостра потреба в швидкому і правильному аналізі цієї інформації з метою прийняття рішення щодо діяльності підприємства. [2]

Людина в процесі своєї діяльності постійно стикається з проблемою прийняття рішень. Допоки не було комп'ютера людство придумувало шаблони поведінки в тій чи іншій ситуації для автоматизації прийняття рішення і скорочення часу реакції на зовнішні зміни. Цей процес можна спостерігати на основі аналізу діяльності бірж. Котирування цінних паперів описується графіками і експерти описують ці графіки як певні фігури. Коли вимальовується якась з них настає час продажу, а в іншому випадку купівлі акцій. Це було притаманне для низьковолотильної ситуації. Коли ж в торгах почали брати участь комп'ютери, час реакції зменшився з хвилин до сотих часток секунди. Певний час навіть лінії зв'язку між брокером і біржою робили по прямій, щоб виграти кількасот метрів а, відповідно і соту долю секунди, вартість якої зросла до тисяч доларів. Аналізувати ринок вручну стало неможливо. І почалася розробка інформаційних систем підтримки прийняття рішень. Паралельно подібні системи використовувалися в інших сферах діяльності. Для аналізу постачання комплектуючих, що дало можливість вести виробництво з мінімальними площами складів сировини. Це дозволило на основі аналізу споживання випускати продукцію в кількості, яка не перенасичує ринок, і, відповідно, не знижує ціну і прибуток.

Початок третього тисячоліття характеризується глобальною комп'ютеризацією суспільства. В основі структури корпоративних інформаційних технологій лежить методологія CSRP (Customer Synchronized

Resource Planning) – планування ресурсів, що синхронізоване з покупцем. Вона відображає процес виробництва загалом – від стадії проектування і контактів із замовниками до, послідує за виробництвом, сервісного обслуговування. Сучасний стан розвитку інформаційних технологій характеризується надзвичайно глибоким використанням мережевих технологій, як локальних, так і глобальних. Особливості ІС четвертого покоління полягають у:

- повнішому використанні потенціалу ПК і середовища розподіленої обробки даних;
- побудові системи на основі невеликих модулів, які можуть використовувати різні архітектурні рішення і взаємодіяти між собою зовнішніми інтерфейсами;
- централізованому зберіганні і обробці даних на ієрархічних рівнях системи, що дає змогу економити ресурси;
- присутність ефективних засобів централізованого мережевого системного адміністрування.

Варто відмітити, що кожен наступний етап розвитку інформаційних систем не заперечував і не відкидав попередніх, поєднуючись з ними і, розширюючи їх можливості. Деякі сучасні гібридні системи мають в собі елементи всіх попередніх ІС.

Сьогодні відбувається глобальний перехід від індустріального суспільства до інформаційного, розвиток якого тісно зв'язаний з розширенням інформаційних процесів, необхідністю збору, обробки і передачі величезних обсягів інформації, перетворенням інформації у товар, переважно, значної вартості. Як стверджує К. Шваб: в пору четвертої індустріальної революції інформаційна складова поступово витісняє, власне, виробничу. [3] Впродовж кількох попередніх років в деяких країнах складова частка ВВП, що припадає на інформаційну сферу значно зросла. Технологічне інформаційне середовище руйнує сталу ієрархію управління, створюючи на її місці більш гнучкі вільні структури. Автоматизовані інформаційні системи і нові технології дають можливість оптимізувати і раціоналізувати управлінські функції, відкривають нові шляхи побудови збалансованого суспільства, вдосконалюючи всі сфери його життя і діяльності. Відбувається поступовий перехід від індустріального до інформаційного суспільства. Одне з його визначень таке: інформаційне суспільство – теоретична концепція постіндустріального суспільства; історична фаза можливого розвитку цивілізації, в якій основними продуктами виробництва є інформація і знання.

Головні риси такого суспільства:

- збільшення ролі інформації та знань;
- зростання кількості людей, зайнятих інформаційними комунікаціями та виробництвом інформаційних продуктів і послуг;
- створення глобального інформаційного простору, що забезпечує ефективну інформаційну взаємодію людей, їхній доступ до світових інформаційних ресурсів і задоволення їхніх потреб в інформаційних продуктах і послугах.

Термін “інформаційне суспільство” і проекти по його створенню вперше з'явилися в США та країнах Західної Європи після переходу від великих ЕОМ до

персональних компютерів та асоціюються з розвитком інформаційних технологій і засобів телекомунікацій, що дають змогу здійснити новий еволюційний стрибок, щоб ввести цивілізацію в ХХІ століття вже у вигляді початкового етапу інформаційного суспільства. Згідно з вищезазначеним 27 березня 2006 року генеральна Асамблея ООН прийняла резолюцію під номером A/RES/60/252, що проголошує 17 травня Міжнародним днем інформаційного суспільства. На сьогодні в Україні є ряд регламентуючих документів в цій сфері. До таких належать, зокрема, ДСТУ 2481–94 “Системи обробки інформації. Інтелектуальні інформаційні технології. Терміни й визначення”, ДСТУ 2941–94 “Системи обробки інформації. Розробка систем. Терміни й визначення” і багато інших.

Зараз існує багато різних означень терміна “інформація”. Інформація (від латинського *informatio* – роз’яснення, виклад): найперше – відомості, передані людьми усним, письмовим або іншим способом (за допомогою умовних сигналів, технічних засобів і т. д.). Із середини ХХ століття – загальнонаукове поняття, що містить обмін відомостями між людьми, людиною й автоматом, автоматом та автоматом, обмін сигналами у тваринному і рослинному світі, передачу ознак від клітини до клітини.

Інформація (для процесу обробки даних) – будь-які знання про предмети, факти, поняття щодо проблемного середовища, якими обмінюються користувачі системи обробки даних. Як бачимо, інформація одержала настільки широке поширення в житті цивілізації, що для неї недостатньо одного визначення. Аналогічна ситуація склалася і з другим ключовим поняттям – “система”. Система (від грецького *systema* – ціле, складене із частин; з’єднання): безліч елементів, які перебувають у відносинах і зв’язках один з одним, що здатні утворювати певну цілісність, єдність. В інформатиці цей термін широко розповсюджений і має безліч змістових значень. Найчастіше він використовується стосовно набору технічних засобів і програм. Виділяють матеріальні й абстрактні системи. У державних стандартах два розглянутих терміни поєднуються в єдине поняття – “інформаційна система”. Інформаційна система – система, що аналізує пам’ять і маніпулює інформацією про проблемну область. Додавання до поняття “система” слова “інформаційна” відображає мету її створення і функціонування. Інформаційні системи забезпечують збір, зберігання, обробку, пошук, видачу інформації, необхідної у процесі прийняття рішень завдань із будь-якої галузі. Вони допомагають аналізувати проблеми і створювати нові продукти.

СПР — у більшості випадків — це інтерактивна автоматизована система, що допомагає користувачу (ЛПР) використовувати дані та моделі для ідентифікації та розв’язання задач та прийняття рішень. Система повинна мати можливість роботи з інтерактивними запитами, що мають досить просту для вивчення мову запитів.

Системи підтримки прийняття управлінських рішень (СППР) через великі інформаційні потоки набувають все більшої важливості. Використання штучного інтелекту, системи, яка вчиться на основі отримуваної інформації і закладених в неї шаблонів, дозволяє генерувати нові знання про предмет аналізу,

уникаючи або мінімізуючи людський фактор. ІС, досліджуючи інформаційний простір навколо себе, збирає так звані “хлібні крихти” сліди діяльності споживачів товарів або послуг в глобальній мережі і на основі них створює сигнали, що дають менеджеру проєкту або виробництва можливість розвинути ті чи інші сфери, або мінімізувати втрати у випадку несприятливої ситуації.

Прийняття правильних управлінських рішень є основним чинником успішної та ефективної діяльності підприємства і використання сучасних інформаційних технологій дозволяє зробити цей процес швидшим і менш ресурсозатратним.

Список використаних джерел

1. Армстронг М. Менеджмент: методи і прийоми: Пер. з 3-го англ. вид. - К.: Знання- Прес, 2006. -876 с.

2.(Вікіпедія)

https://uk.m.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%B5%D0%BC%D0%B0_%D0%BF%D1%96%D0%B4%D1%82%D1%80%D0%B8%D0%BC%D0%BA%D0%B8_%D1%80%D1%96%D1%88%D0%B5%D0%BD%D1%8C

3. Клаус Шваб. Четверта промислова революція. КСД, 2019. -416с.

ДЕЛЕГУВАННІ ПОВНОВАЖЕНЬ І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ В ДІЯЛЬНОСТІ МЕНЕДЖЕРА

Юрій КУРИЛО

*здобувач вищої освіти ОНС «Доктор філософії»
спеціальності «Менеджмент»*

*Заклад вищої освіти «Подільський державний університет», Україна
Науковий керівник: д.е.н., професор Алла **ЧИКУРКОВА***

Ключові слова: делегування, повноваження, менеджер, управління

В теорії управління загальновизнаним є «золоте правило», сутність якого така: найважливішою здатністю менеджера є отримання результатів через своїх працівників. У тому ступені, в якому він вміло передає свої повноваження виконавцям, він ефективно керує. Чим більше і частіше менеджер застосовує цей метод, тим більш оптимальною виявляється і організація виконання загалом. Делегування повноважень працівникам психологічно передбачає єдність довіри і вимогливості — базовий принцип, який «працює» на організацію «комунікативного простору»: довіряючи, менеджер надає працівникам можливість максимально використати їх досвід, знання і здатності у виконанні завдань, а вимагаючи, він підвищує відповідальність працівників за їх якість, обсяги і терміни. Таким чином, чіткий і обґрунтований розподіл обов'язків, прав і відповідальності — найважливіша передумова ефективної діяльності менеджера.